

عنوان مقاله:

بررسی اپیدمیولوژیک عوارض چشمی بیماری بهجت در 200 بیمار

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 4، شماره 3 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی عبداللہی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی تهران، گروه چشم

زہرا حلاجی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی تهران، گروه پوست

احمدرضا جمشیدی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی تهران، گروه روماتولوژی

سیداحمد میرشاهی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی تهران، گروه چشم

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: با توجه به شیوع بهجت در منطقه و اهمیت گرفتاری چشم در این بیماران و اطلاعات ناکافی آن در کشور و به منظور تعیین اپیدمیولوژی عوارض چشمی بیماری بهجت، این مطالعه در سال 1378 انجام گرفت. مواد و روش ها: پژوهش حاضر با روش کار توصیفی بر روی 200 بیمار مبتلا به بهجت صورت پذیرفت و خصوصیات بیماران تعیین گردید و عوارض مختلف چشمی آن ها توسط متخصص چشم بررسی شد. یافته ها: از 200 نمونه مورد بررسی، 58/5 درصد بیماران مرد و 41/5 درصد زن بودند. محدوده سنی بیماران در هنگام شروع درگیری چشمی 5-58 سال با میانگین سنی 31/5 سال بود. به طور کلی یووویت شایع ترین عارضه چشمی در هر دو جنس بود (87 درصد). بعد از آن واسکونیت شبکیه 53/7 درصد، کاتاراکت 38 درصد، آتروفی اپتیک 24/5 درصد و اپی اسکلریت 7/7 درصد می باشند. در بیماران زیر 30 سال آدم ماکولا و در 30 تا 39 سال یووویت و در بیماران بالای 40 سال کاتاراکت به طور معنی دار شایع تر بود ($P < 0/001$).

کلمات کلیدی:

عوارض چشمی، بیماری بهجت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/946765>

